

1886-11-29

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Posillippa

Omtalte personer:
Nanny Bech
Susette Cathrine Holten
Anne Irgens
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 17 nr. 22

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard takker for fødselsdagshilsen. Agnete er kommet sig helt over sin sygdom og har taget på. J.S. påskønner at de kan side sammen og arbejde med deres kunst.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 22

Posillipo 28 og 29/11 1886

Kære FASTER!

Du kan to jeg blev glad over Dit brev til min födselsdag, og Agnete blev det da også. Om morgenen den 18de gik vi hernede på strandbredden i det dejligste solskin og læste det og alle de andre der var kommet. Jeg tror næsten vi var aller glædest for Dit, skönt Moders også var godt. Du glæder Dig til vi kommer hjem, det er magelös rart at Du gör det! Nu begynder jeg næsten at længes efter Danmark og jer alle, men jeg gör det måske mere i denne tid, end jeg vil gjøre senere hen på vinteren i Rom, når jeg er kommen rigtig i arbejde igen.

Her nede har jeg fölt, at vi har mange gode venner, men jeg har også fölt, at de er langt borte, og nu er jeg lidt tæt af det, og kan glæde mig sådan til den hyggelige fred hjemme, hos jer alle og i vort eget hjem, vi kan

-2-

sidde og glæde os sammen, Agnete og jeg, med at snakke om hvor rart det bliver at se gode venner hos os, hvem vi vil bede sammen, hvad vi vil traktere dem med, så det både bliver godt og billigt o.s.v. alt muligt hvad der hörer til glæderne ved en ung husholdning. Men nu må vi först få operationen vel fra hånden, vi har ikke talt til andre end Fader og Moder om den, men nu har Du nok af dem hört om den. Og så må jeg se at få lavet noget godt til vinter, jeg har været flittig nok i sommer, men jeg er ikke tilfreds med mine arbejder, måtte jeg dog bare få noget ud af det til vinter, jeg synes, jeg har så gode motiver. 2den December Nu drejer tankerne sig mere og mer om at få operationen fra halsen, så vi kan holde en glad julefest, og får vi en glad jul, kan Du tro vi skal synge "julen har englelyd" den passer for os også i denne ventetid hvor vi

-3-

"os barnlig på Gud Fader, forlader! jo bedre vi bliver hans börn, jo bedre når vi til Paradis også her på jorden, og af Guds nåde bliver vi det nok bedre og bedre, når vi vil og længes efter det. Du kan tro Agnete er rund nu, jeg så nu til hende for at tage mål af hende og vælge det bedst betegnende udtryk, så sagde hun, "ja min tykkelse er da anstændig

endnu, men se min tommelfinger, hvor den er rund, de hjemme må dog ikke tro jeg er en Herkules, skönt det er jeg måske". Hun glæder sig over sit faste fedt og "jæ mæ" som Nanny fortæller. Nu sidder hun og strikker et broget, meget broget halstørklæde til mig af resterne fra et tæppe med to haner på hun gav mig til min fødselsdag, det er et sovekammertæppe, som Du vel begriber af, at der er haner på, den ene gale. For det er nu den gamle skik at bruge symboler på opvågnen i et sovekammer, hvorfor bruger man ikke symboler på en blid slummer? Det er måske for dovent. Men tæppet er könt, vi har begge været om det, ser Du, vi sætter ikke vort lys under en skæppe. Cathrine

-4-

har vi slet ikke hört fra, bliver Ussings hele tiden i Alexandria? Jeg har skrevet to brevkort dertil. Tak Onkel mange gange for hans kjærlige brev, når jeg skriver til ham, håber jeg det må være i fryd og gammen. Hör ved Du hvad Faster, det er sådan sjov at sidde her og bestille noget ved siden af sin hustru som også bestiller noget, bordet flyder med brevskaber, gamle som er set igennem til kasing, hos Agnete er der fuldt af uldgarn, hun breder sig i sofaen og har et af vore rejsetæpper om benene, det andet hænger ved døren for at lune, for det blæser en vældig vestenvind så bölgerne sprøjter om Napoli og rögen på Vesuv kryber ned langs siden i læ. Lev nu vel, rigtig vel og hils Onkel og Tante Ane og Tante gine, Agnete hilser mange gange.
Din Joakim Skovgaard.

Pasillupo d 8 maj 27/11 1886.

Kjære Præster!

Du kan tro jeg blev glad over dit brev til min farens dag, og Agnete blev det da også. Im morgenen den 18de gik vi her ned på Strandbredden i det dejligste solskin og læste det og alle de andre der var kommet. Jeg tror næsten vi var aller glædest for dit, skønt moder også var godt. Du glæder dig til vi kommer hjem, det er meget rart at du gør det.

Nu begynder jeg næsten at længes efter Danmark og jer alle, men jeg gør det måske mere i denne tid, end jeg vil gøre senere hen på vinteren i Rom, når jeg er kommen rigtig i arbejde igen.

Her ned har jeg følt, at vi har mange gode venner, men jeg har også følt, at de er langt borte, og nu er jeg lidt træt af det, og kan glæde mig siden til den hyggelige fred hjemme, hos jer alle og i vort eget hjem, vi kan

Sidde og glæde os sammen, Agnete og jeg,
med at snakke om hvor rart det bliver
at de gode venner hos os, hvem vi vil
bede sammen, hvad vi vil traktere dem
med, så det både bliver godt og billigt
sdr. alt muligt hvad der hører til
glæderne ved en ung husholdning.
Men nu må vi først få operationen
vel fra hånden, vi har ikke tid til
andre end Fader og moder om den,
men nu har du nok af den hørt
om den. Og så må jeg se at få lavet
noget godt til vinter, jeg har været
færdig nok i sommer, men jeg er ikke
tilfreds med mine arbejder, måtte
jeg dog bare få noget ud af det til
vinter, jeg synes jeg har så gode motiver.
2 den December. Nu drejer tankerne sig
mere og mere om at få operationen fra
hænden, så vi kan holde en glad julefest,
og får vi en glad jul, kan de tre os det
sige, "julen har englelyd" den passer
for os også i denne ventetid hvor vi

os barmhjertig Gud Fader, forlader. Jo
bedre vi bliver hans børn, jo bedre nær
vi til Paradis også her på Jorden, og af
Guds nåde bliver vi det nok bedre og bedre
når vi vil og længes efter det. Du kan
tro Agnete er rund nu, jeg så nu til
hendes for at tage mål af hende og vælge det
bedste betegnende udtryk, så jeg kan sige,
"jo min tykkelse er da nok endnu",
men se min TommeFinger, hvor den er rund
de hjemme må dog ikke tro jeg er mælet
køles, skønt det er jeg måske. Han glæder
sig over det færdige fedt og, jo mere som
Nanny fortæller. Nu skriver hun og skriver
et Bogen, meget Bogen kaldes Bogen til mig
af resterne fra et teppe med to hener på
den gav mig til min fødselsdag, det er et
større kammer teppe, som de vil beskrive
at, at der er hener på, den er guler. For
det er nu den gamle skik at bruge symboler
på operationen i et større kammer, hvorfor bruger
man ikke symboler på en blid slummer?
det er måske for dømt. Men teppet er kønt
vi har begge været om det, der du, vi sætter
ikke vort lys under en stjerne. Catharina

vi slat ikke hårt fra; bliver Helsing hele
tiden i Alexandria? Jeg har skrevet to
brevkort dertil. Tak endelig mange gange for
hans kjærlige brev, når jeg skriver til ham,
håber jeg det må være i fryd og gammen.
Når ved du hvad Faoster, det er sådan
giov at sidde her og bestille noget ved siden
af sin hustru som også bestiller noget,
bortset flyder med brevskaber, gamle som
er set igennem til kassering, hos Agniete er
der fuldt af uldgarn, hun breder sig
i sofaen og har et af vore rejsetæpper
om benene, det andet hænger ved døren
for at hene, for det blæser en voldsig
vestervind så bølgerne sprøjter om
Napoli og regnen på Vesuv kryber
ned langs siden i Læ. Se nu vel,
rigtig vel og held endelig og tante Anne og
tante Gina, Agniete hilser mange gange
Din Joakim Skovgaard!